

KUNST
FESTIVAL
WATOU
2014

VERZAMELDE
VERHALEN #6

05/07/14 – 31/08/14

OVER KLEIN
GELUK IN
TIJDEN VAN
OVERVLOED

TINKA PITTOORS

1977, België

Blank Map, 2013

Pixelrot, 2012

Omgevingsblindheid 2, 2014

Het oeuvre van Tinka Pittoors is zowel grafisch als sculpturaal. Haar tekeningen en objecten komen samen in fragiele installaties, waarin de architectuur van het beeld de innerlijke wereld en die van de interpersoonlijke relaties reflecteert. Het werk van Pittoors ontstaat uit een patchwork van elementen die elkaar domineren en bevraagt de utopie van de maakbare wereld. Haar sculpturen en objecten vormen een reflectie op deze intrigerende landschappen als een metafoor voor de condition humaine.

Huizen, kastelen, tuinen, berglandschappen: Pittoors slaagt erin ze tegelijkertijd surrealistisch en herkenbaar te maken. Door het combineren van herkenbare en nieuwe vormen en materialen, creëert ze in haar werk een geheel nieuwe vormtaal, op zoek naar een parallelle sculpturale realiteit. Haar materiaalkeuze verwijst naar de semiotiek van constructiebouw en interieurarchitectuur. Bakstenen en houten staketsels keren regelmatig in de kunstwerken terug, maar ook decoratieve elementen zoals gekleurd touw, garen en allerlei soorten textiel worden in haar werk opgenomen. De metaforen van huis en huid worden daarbij subtiel met elkaar vervlochten en de spanning tussen interieur en exterieur, besloten huiskamers en weidse landschappen, het banale alledaagse en het grootste gelukzalige gevoel krijgen zo neerslag in Pittoors' werk.

Tekenen is voor Pittoors een fysieke activiteit die voortvloeit uit een duidelijk plastische attitude: het is 'gans je lichaam opengooien om door elke porie de wereld van een andere kant te bekijken op het blad voor je neus.' Tekeningen nemen dan ook een belangrijke plaats in binnen haar werk. Enerzijds zijn het objecten in hun eigen recht die in de composities een plaats innemen zoals alle andere voorwerpen. Anderzijds wordt het grafische aspect dat zo eigen is aan de tekening, ook echt doorgetrokken in de rest van haar werk. Een gelijkaardig ritme van kleur, lijn en figuratie treedt zowel in de tekeningen als in de sculpturen naar voren.

In feite functioneren de sculpturen en installaties van Pittoors als neologismen: ze zijn als een droom die onaards lijkt, maar toch geënt op herkenbare situaties en daarom automatisch absoluut niet vreemd. Terwijl Pittoors met haar materiaalkeuze aansluiting zoekt bij de realiteit, rebelleert de vorm tegen elke manier van herkenning. De kunstenaar creëert zo een meerduidig beeld dat balanceert op de drempel van de realiteit; of het resultaat nu utopisch of net dystopisch is, wordt niet in beschouwing genomen.

Pixelrot, 2012

Blank Map, 2013

